

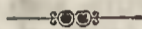
GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Grecya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Pan Paweł Jełowicki darował Lwowskiemu funduszowi ubogich na fundacyę mszy św. i na wsparcie ubogich 300 złr.

C. k. Namiestnictwo rozrządziwszy tą kwotą w myśl fundatora podaje ten czynunek szczerobliwy z podziękowaniem do wiadomości publicznej. — Lwów, 23. grudnia 1856.

Sprawy krajowe.

(Ich Mość Cesarstwo przybyli do Medyolanu. — Nowiny Dworu. — Obieg drobnych Pieniędzy papierowych. — Otwarcie niższego gimnazjum we Lwowie. — Stan zdrowia Arcyksięcia Józefa. — Podróż pp. ministrów. — Łaski w pamięć przyjazdu Ich Mości Cesarstwa. — Ułaskawienie Cesarzkie. — Przyjęcie Ich Mości Cesarstwa w granicach Lombardyi.)

Wiedeń, 16. stycznia. *Gazeta Wiedeńska* ogłasza depezę telegraficzną c. k. Namiestnika Lombardyi do c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z doniesieniem, że Ich Mość Cesarstwo dnia 15. stycznia o godzinie pół do trzeciej po południu w najpomyślniejszym zdrowiu i wśród głośniego uniesienia ludności przybyli do Medyolanu i obecni byli na uroczystem Te Deum w kościele katedralnym. Po nabożeństwie przyjmowali Najjaśniejsi Państwo dygnitarzów Dworu i szlachtę.

Ich Cesarzewiczowskie Mości najdostojniejsi Arcyksiążęta Ferdynand Maksymilian i Karol Ludwik odjechali dnia 15. b. m. o 8. godzinie rano do Medyolanu.

Ministryum finansów ogłasza w *Gazecie Więd.*, że suma znajdujących się w obiegu nieprzeznaczonych do losowania (węgierskich) zdawkowych pieniędzy papierowych wynosiła z końcem grudnia r. z. 6,583,788 złr.

— Jego c. k. Apost. Mość raczył przyzwolić na systematyczne urządzenie czterech klas pobocznych połączonych potąd z drugim gimnazjum we Lwowie i przeistoczenie na samoistne gimnazjum niższe o czterech klasach utrzymywane ze wschodnio-galicyskiego funduszu szkolnego. Lwowska zaś komuna miejska przeznaczyła w powtórne udowodnienie chwalebnych usiłowań swych względem podźwignienia nauki publicznej — dom miejski pod nr. 23 we Lwowie na bezpłatne umieszczenie tego gimnazjum niższego.

Zdrowie Jego cesarzew. Mości najdostojniejszego Arcyksięcia Józefa w Schaumburgu polepsza się.

Jego Excelencya minister hrabia Buol-Schauenstein przejeżdżał 11. b. m. w podróży do dworu cesarskiego przez Grac. — Jego Excelencya minister finansów baron Bruck udał się 12. b. m. z Tryestu do Wenecyi.

— *Gazetta ufficiale di Milano* zawiera następujące oświadczenie urzędowe:

„Na cześć pobytu JJ. MM. Cesarstwa w królestwie lombardzko-weneckiem rozporządził J. Excel. minister finansów, by wszystkim ubogim potąd na listę c. k. loteryi w pomienionem królestwie wpisany dziewczętom wypłacono premię 45 l. 98 c. naprzód i nieczekając tej chwili, kiedy numera ich wyciągnięte będą w kolejnem losowaniu loteryjnym.“

— *Gazz. ufficiale di Verona* ogłasza następujący najwyższy list własnoręczny:

„Kochany feldmarszałku, hrabio Radetzky!
W drodze łaski pozwalam opuścić zupełnie karę i odpowiedzialność 32 wychodźcom zawiklanym w procesie o zdradę stanu w Mantuy, a wymienionym w dołączonym spisie.

Chciej zająć się spieszmem ogłoszeniem tego aktu łaski.

Werona 10. stycznia 1857.

Franciszek Józef m. p.“

Z **Brescii** donoszą z 11. b. m.: Dziś przed południem o godzinie 11. odjechali Najjaśniejsi Państwo z Werony. Uroczysta była to chwila, kiedy JJ. MM. Cesarstwo stanęli na ziemi lombardzkiej, by i ten piękny kraj przypisać do łaski monarszej i mieszkań-

ców jego obdarzyć licznymi dobrodziejstwami. Przyjęcie, jakie Lombardowie przygotowali swemu Monarsze, było ze wszech miar świetne i wspaniałe nie tylko w tem mieście, lecz i na wszystkich stacyach. Wszystkie po drodze leżące dworce kolei żelaznej były świetnie przyozdobione, a szczególnie dworzec w Desenzano. Całą salę poobwieszano girlandami z cytryn utkanych między liściem zielonem i tym sposobem użyto najszlachetniejszego ziemiopłodu tej okolicy, sławnej z nieporównanego jeziora swego — na znak i wyraz radości powszechnej. Taka sama gorliwość w przyjęciu Najjaśniejszych Państwa panowała i na innych stacyach. Wszędzie odgrywały bandy muzyczne melodye hymnu narodowego, a tłumy niezliczne włościan zbierały się ochoczo dla oglądania i serdecznego powitania JJ. MM. Cesarstwa. W samej Brescii było powitanie to jawnym wyrazem uczuć patryotycznych. Z całej prowincyi sproszono i sprowadzono muzyków, i porozdzielano ich jak najstosowniej. — Dworzec kolei żelaznej przyozdobiono jak najświetniej, a całą ulicę od dworca tego aż do bramy miejskiej przybrano różnobarwnemi chorągwiemi. Usposobienie ludności wszelkiego stanu jest jak najlepsze, a głośnie i serdeczne okrzyki, któremi witano Najjaśniejszych Państwo, pochodzą z głębi serca. Jakoż i przy tej już sposobności okazało się jawnie, że zaeni i wielkoduszni Lombardowie umieją godnie ocenić szczęście pobytu JJ. MM. Cesarstwa, a niejedyn przykry i nieludzki przesąd ustanie niezawodnie z dniem dzisiejszym i pójdzie na zawsze w zapomnienie. — JJ. MM. Cesarstwo wysiedli w pałacu hrabi Fenaroli, którego tu wszyscy uważają za najmajętniejszego właściciela gruntowego. Również i przed tym pałacem zbiera się — jak wprzód w Weronie tłumnie ludność życzliwa. — Mieszkańcy tutejsi opowiadają sobie liczno przykłady niezmordowanej czynności J. M. Cesarza w rozpoznawaniu funkcyi sądowych i administracyjnych władz rozmaitych, tudzież o wielkiej Najj. Pana znajomości wszystkich w tej mierze szczegółów i o scistości w dochodzeniu prawdziwego stanu rzeczy. Jak wszędzie tak i tutaj garnie się wszystka ludność z zupełnem do Jego c. k. Apost. Mości zaufaniem; a niechęć, nieżyczliwość lub opór ludzi szczególnych, pochodzące z czasów jeszcze dawniejszych, nikną bez odgłosu i najmniejszego śladu. Przyszłość lepiej to jeszcze okaże i wszyscy też rozsądni, poważni i dobrze myślący mieszkańcy tego kraju — a jest ich liczba nierównie przeważna — zdanie to podzielają.

Ameryka.

(Polożenie Walkera.)

Pan Barruel de Beaupert, delegat ludności francuskiej z **Greytown**, przysłał dziennikowi *Pays* następujący list o ostatnich działaniach Walkera: „Od 18. listopada niewiedziano w Greytown nic o Walkerze; ale paropływ, który przybył z La Virgen z 400 podróżnymi z Kalifornii i kilku żołnierzami Walkera, między którymi znajdował się także niejaki porucznik Hornsby, przywiózł wiadomość, że wysłana na wyspę Ouomatepec bandę Walkera znięśli Indyanie zupełnie. Walker wyruszył w 800 ludzi z Grenady, by zaatakować lub napaść armię nieprzyjacielską obozującą w Masai. Po trzydniowym pochodzie i utarczkach, w których postradał 300 ludzi, cofnął się napowrót do Grenady, i jest teraz od 13go listopada zamknięty w twierdzy. By na wszelki wypadek zabezpieczyć sobie odwrot, wysłał bandę do Onomatepec, znacznej wyspy na jeziorze Nikaraguy, i rozkazał bronić tego punktu i trzymać w pogotowiu paropływ towarzystwa przewozowego w obrębie Grenady, by mógł odpłynąć na nim w razie potrzeby. Wówczas postanowił Walker zniszczyć zupełnie Crenadę i dokonał tego, jak wiadomo, z wielką surowością; Grenade podminowano, główne budynki popalono; miasto liczyło do 16.000 mieszkańców. Walker ściśniony, oczekiwał tylko przybycia swego paropływu, by przedrzeć się przez wojsko oblegające; ale przygoda w Onomatepec zniweczyła plan jego; pozostał więc szczelnie zamknięty w Grenadzie; miał jeszcze 600 ludzi, lecz komunikacye jego były od jedenastu dni przerwane. Zbrojne siły sprzymierzonych pomnażały się. Miasto Rivas obsadziło 20. listopada 300 żołnierzy Kostaryki i 600 Guatemali. Co chwila oczekiwano przybycia 2000 Kostarykanów na międzymorzu Nikaraguy tak wodą jak i lądem. Koncentracya sił zbrojnych na tym punkcie postanowiono odebrać przystęp posiłkowym wojskom Walkera. Flibustierzy przedsiębiorali nowe ekspedycye, chcąc przyjść na pomoc Walkerowi; paropływem „Texas“ nadsięgnęło 50 Amerykanów z Nowego Jorku a 200 paropływek „Ten-

nessee" z Nowego Orleanu. Ci rekruci są dobrze uzbrojeni, ale niemogli jeszcze dostać się do swego szefa. W zatoce San Juan del Sir ogłoszono stan oblężenia i zakazano żeglugę na rzece San Juan. Zakaz ten wymierzony jest przeciw towarzystwu przewozowemu, którego paropływy przyczyniły się znacznie do przedłużenia wojny, dowożąc posiłki Walkerowi.

Portugalia.

Lizbona, 3. stycznia. Dnia dzisiejszego otworzone zostały Kortezy królestwa w zwyczajny sposób. W mowie od tronu zapewnia Król, że korona zostaje w najlepszych stosunkach z zaprzyjaźnionymi mocarstwami. Długie układy ze stolicą papieżką względem królewskiego patronatu w oryencie zostaną wkrótce stanowczo załatwione; odnośny traktat będzie przedłożony Kortezom. Spokój publiczny zakłócony chwilowo w stolicy drożyzną żywności, został zachowany na wszystkich punktach monarchii. Cholera zabrała wiele ofiar, osobliwie w dystrykcie Funchal, gdzie tysiące ludzi pomarło; dobroczynność niosła wszędzie skuteczną pomoc. Niepomyślnie żniwa wywołały kilka rozporządzeń w duchu wolnego handlu dla zaopatrzenia targowicy; rząd zda sprawę Kortezom z użycia tych środków i zwróci szczególną uwagę ich na te stosunki i ich przyczyny. Oświatę ludu zaleca mową od tronu jako najważniejszą potrzebę kraju, najsilniejszą podstawę wszelkich ulepszeń na przyszłość, rząd przedłoży Kortezom kilka projektów względem nauk elementarnych. Wychodźstwo, szczególnie znaczne w dystryktach Porto Vienna do Castello i Braga, zasługuje także na uwagę, i przedłożone zostaną projekta względem zaradzenia tej niedogodności. Budowle publiczne rozpoczęte w lipcu postępują znacznie; kilka przestrzeni głównych kolei ukończono już, inne zostały rozpoczęte. W październiku otwarta została na wschodniej kolei przestrzeń z Lizbony do Corregado; kolej do Santarem budują bez przerwy. Względem budowy kolei do granicy hiszpańskiej jako też z Lizbony do Oporto będą przedłożone projekta. Także polepszeniem floty wojennej zajmie się rząd w tym roku. Podatki ucierpiały wśród niedoli powszechnej; mądre środki ku polepszeniu źródeł dochodów publicznych są niezbędnie potrzebne. W końcu zwraca Król uwagę Kortezów na zasady liberalnego rządu i odwołuje się do rozsądnego ich patriotyzmu, by przyczynili się wszelkimi siłami do poparcia pomysłowości kraju.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące. — W Walencji spokojność przywrócona.)

Z **Madrytu** piszą pod dniem 7. stycznia: „Pan Mon odjedzie temi dniami do Rzymu. — Ceny zboża spadły tu znacznie; to samo donoszą z innych miast. — *Gazeta madrycka* ogłasza dekret, którym p. de los Rios został stanowczo mianowany generałem kapitanem Walencji. — Według doniesień z Walencji z 3. b. m. było miasto spokojne i targowica dostatecznie zaopatrzona w żywność.“

Anglia.

(Nowiny dworu.)

Londyn, 12. stycznia. Dziennik *Court Journal* potwierdza podaną przed kilku tygodniami wiadomość, że Jej Mość Królowa Wiktorya znajduje się w błogosławnym stanie, i donosi co następuje: „Królewska familia pozostanie zapewne aż do 10. lutego, rocznicy zaślubin Jej król. Mości w Windsorze; potem przybędzie Królowa do Londynu oczekiwać swego rozwiązania około połowy marca. Po niej nastąpi krótka wycieczka do Osborne, a za powrotem do Londynu szereg świetnych festynów u dworu. Podczas słabości Królowy będzie księżę Albert, jak się spodziewają, przyjmować dwa razy w imieniu swej małżonki, a dla uniknięcia zbytecznego przytem natłoku w St. James, na jaki się tak często zalano, przypuszczani będą na przyszłość do recepcji tylko panowie, którzy przybywają z damami swemi, z wyjątkiem korpusu dyplomatycznego, ministrów i innych wysokich urzędników państwa.“

Globe utrzymuje zgodnie z dziennikiem *Times*, że kwestya neuenburska jest już praktycznie załatwiona.

Francya.

(Nowiny dworu. — Poświęcenie kościoła St. Etienne. — Kary za fałszowanie mleka. — Upominki Szacha perskiego.)

Paryż, 12. stycznia. W liczbie znakomitych cudzoziemców, których wczoraj przedstawiano u dworu, znajdował się także tunezański pułkownik Calligaris, który doręczył Cesarzowi egzemplarz „historji konsulatu i cesarstwa“ tłumaczonej przez niego na język arabski.

Dziś obchodzono poświęcenie kościoła St. Etienne du Mont, gdzie arcybiskup został zamordowany. — Pomiędzy kandydatami, których minister Roulland zaproponował Cesarzowi na arcybiskupa stolicę w Paryżu zajmuje pierwsze miejsce biskup z Amiens de Salines; po nim następuje trzech innych biskupów i arcybiskup z Rouen; ale żadnego kardynała nie ma na liście.

Gazeta sądowa ogłasza liczne wyroki za fałszowanie mleka na 2miesięczne więzienie i 50 do 200 franków kary pieniężnej.

Feruk Khan, poseł perski, zwiedzał dziś arsenał w Tulonie, a jutro ma przybyć do Marsylii. Jak słyhać, wiezie bogate upominki dla Ich Mości Cesarstwa, a mianowicie dla Cesarza wysadzany brylantami portret Szacha i cztery przepysznych koni rasy turkomańskiej, dla Cesarzowy kosztowny naszyjnik z pereł, a dla następcę tronu szablę, którą przechowywano długi czas jako rodzaj relikwii muzułmańskiej.

Szwajcarya.

(Nota angielska. — Sprawa szwajcarska. — Procedura sądownictwa cywilnego zawieszona.)

Berna. Poseł angielski doręczył 10. b. m. prezydentowi federacyi notę swego rządu, którą gabinet angielski potwierdza ułożone w Paryżu preliminaria względem załatwienia sporu między Prusami i Szwajcaryą. Jak słyhać, rozciąga się drugi artykuł preliminarjów względem tymczasowego wydalenia więźniów z Szwajcaryi nie na wszystkich, którzy mieli udział w powstaniu z 3. września (a których ma być 5—600), lecz tylko na 66 obzałowanych, którzy mieli być stawieni przed federacyjnym sądem asyzów.

Dnia 10go b. m. w południe przybył Dr. Kern pociągiem kolei sztrasburskiej z Paryża do Bazylei.

Rada rządowa w Bernie powzięła na mocy 148go paragrafu ustawy o organizacyi wojskowej z 17. maja i 18. października 1852 następującą uchwałę:

1) Procedura sądownictwa cywilnego (włącznie z wykonywaniem wyroków za długi) ma być zawieszona w całym kantonie. 2) Rozporządzenie to nierozciąga się jednak na sprawy o podatki publiczne i gminne z dłużnikami, którzy nie zostają w czynnej służbie wojskowej. 3) W nagłych wypadkach mogą być zawsze wydawane i wykonywane: a) prowizoryczne rozporządzenia w duchu §. 316 kodeksu praw o sądom postępowaniu w cywilnych sprawach spornych; b) wyroki aresztacyi na dłużników niezostających w czynnej służbie wojskowej. 4) Uchwała ta wchodzi z 12go stycznia 1857 w moc obowiązującą.

Włochy.

(Czynności izby piemonekiej. — W. książę Michał. — Fregata rosyjska w Genuy. — Awanse książąt tokańskich. — Demonstracya uliczna. — Okolnik ministra neapolitańskiego do reprezentantów rządu.)

W drugiej izbie piemonekiej rozdawano 8go b. m. projekta budżetu wydatków w ministerjach spraw zagranicznych, nauk publicznych, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, jako też przegląd stosunków finansowych do 1. października 1856. Izba druga zajmowała się utworzeniem bióra prezydjalnego. Pan Carlo Cadorna został obrany prezydentem większością 70 głosów, a pp. Moffa di Lissio i Sappa wiceprezydentami; pierwszy z nich jednak złożony słabością zdrowia nie przyjął tej godności.

Przybycia Jego cesarzew. Mości Wielkiego Księcia Michała do Turynu spodziewają się 11go b. m.; Jego Mość Król polecił kawalerowi d'Angrognia udać się naprzeciw Wielkiemu Księciu do St. Julien i towarzyszyć mu aż do Nissy, gdzie przybędzie w dzień ruskiego nowego roku.

Rosyjska fregata parowa „Olaff“ przybyła z Nissy do zatoki Genuy salutując banderę piemoneką i amerykańską, która powiewała na fregacie amerykańskiej „Kongress“; odpowiedziano jej wzajemnie wystrzałami.

— Jego cesarzew. Mość Wielki Książę Toskanii wydał pod dniem 6go b. m. następujący dekret:

„Nasi kochani synowie Arcyksiążę Ferdynand i Arcyksiążę Karol zostali posunięci, a mianowicie pierwszy z rangi pułkownika w batalionie welitów na stopień generał-majora wojsk Naszych, a drugi z rangi podpułkownika na stopień pułkownika w wspomnianym batalionie, do którego należy.“

Studenci w **Sienie** dopuścili się demonstracyi ulicznej, pod pozorem braterstwa przedsięwzięli wycieczkę na wieś; wielu ze stanu obywateli miejskich przyłączyło się do nich. Rozgrzana wienna drużyna ta w liczbie do 800 głów weszła wieczorem do miasta śpiewając pieśni rewolucyjne i niosąc trójkolorową chorągiew. Demonstracya ta trwała do późnej nocy. Nazajutrz przyaresztowano sześciu przywódców, dwudziestu kilku studentów wykluczono, i uniwersytet został na jakiś czas zamknięty.

Rząd neapolitański wydał do swoich reprezentantów za granicą następujący okólnik:

„Neapol, 27. grudnia 1856.

Mości Panie!

Za boską pomocą wyszły państwa królewskie bez uszkodzenia trzech okropnych doświadczeń, jakie przeżyć musiały w ostatnich czasach, doświadczeń, które mimo różności swej zdolne były pogrążyć całe Królestwo w anarchii i nieporządku, gdyby odwaga i przezorność Króla, miłość i zaufanie ludu w doskonałe przymioty naszego władcy i niezachwiana wierność wojsk nie były dokazały tego, że nieszczęsne te wypadki, mogące pociągnąć za sobą najsmutniejsze skutki, zmieniły się w sławę dla Króla i radość dla wszystkich jego poddanych.

Znane już są panu te trzy nieszczęsne wypadki, które następywały jeden po drugim; najpierwej próbowano wywołać powstanie w pewnych gminach w Sycylii, potem nastąpił haniebny zamach na uświęconą osobę naszego miłościwego Monarchę, a w końcu przypadkowa niby eksplozja magazynu prochu w porcie wojennym, która jednak nie zrzuciła tego nieszczęścia, jakie mogło wyniknąć z tego, i w obec czego byłaby poniesiona strata wcale nieznaczna, gdyby nie śmierć kilku osób zatrudnionych natenczas w magazynie.

Dowody, jakimi ludność z własnego natchnienia okazywała Królowi swą radość i przywiązanie, zatęrzyły także ostatnie wrażenie przestachu, jakie wypadek ten sprawił w pierwszej chwili; powiększyły one przekonanie o miłości poddanych ku uwielbianemu Monarsze, i nastęrczają zapewnienie, że wszelkie usiłowania, by

w państwach królewskich zakłócić spójność oparty na łagodności, mądrości i dzielności Króla, pozostaną na zawsze bezskuteczne.

Ten stan rzeczy, którego nie zmieniły wcale powyższe wypadki, i który Królestwu następcza najpewniejszą gwarancję przyszłości, utrzymuje też zamiar Króla, okazywać jak dawniej tak i teraz swą łaskę skazanym poddanym, albo opuszczeniem zasadzonej kary, albo też przywołaniem z wygnania tych, którzy są mniej niebezpieczni, a ze skrucą i uległością upraszają o tę łaskę.

Oprócz doręczonej już panu listy przesyłam teraz znowu spis takich osób, który dozwoli panu przyczynić się do spełnienia przyzwolonych łask Króla, i zbijać przy sposobności kłamliwe pogłoski puszczane w obieg o mniemanem tyraństwie królewskiego rządu.

Minister spraw zewnętrznych *Carafa*.
(Następuje lista 44 ułaskawionych osób.)

Niemce.

(Zjazd biskupów w Berlinie. — Projekta przedłożone izhom pruskim. — Komunikacye z Rosją na Polskę. — Arcyksiążę Ferdynand w powrocie. — Pobyt dygnitarzy kościelnych w Berlinie. — W. książę Konstanty w przejeździe. — W. książę Michał. — Czynności sejmiku związkowego. — Konferencye mennicze.)

Berlin, 11. stycznia. Przybyli wczoraj do Berlina: Jego Eminencya książę Schwarzenberg, kardynał i arcybiskup Pragi, Jego przewielebność landgraf Fürstenberg, książę biskup Ołomuniecki; Jego przewielebność dr. Förster, książę-biskup Wrocławski; imks. Moutbach, sekretarz księcia-biskupa Wrocławskiego; imks. Mikulka, sekretarz księcia-biskupa Ołomunieckiego i imks. Horn, kanonik z Pragi.

— Król pruski minister finansów przedłożył izbie deputowanych na dniu 12. b. m. następujące projekta!

1) Ustawę względem zaprowadzenia powszechnego podatku od budynków; 2) ustawę zawierającą niektóre postanowienia względem podatku gruntowego w sześciu wschodnich prowincjach monarchii; 3) projekt względem niektórych zmian w ustawie o podatku zarobkowym z 30. maja 1820 i projekt ustawy względem podatku od towarzystw akcyonaryuszów i innych tym podobnych towarzystw; 4) projekt ustawy względem podwyższenia ceny soli z 12 na 15 talarów za beczkę o 405 funtach. Minister przedstawia, że przywrócenie trzyletniej służby i powiększenie płacy urzędników publicznych, szczególnie podrzędnych, konieczne są potrzebne. W końcu przedkłada jeszcze minister finansów projekt do ustawy względem rewizji towarzystw akcyonaryuszów i innych tym podobnych towarzystw w sprawie stempla.

Królewice, 9. stycznia. Układy względem budowy kolei żelaznej między Bydgoszczą i Warszawą na Toruń i Łowicz są już ukończone. Budowle podejmują obustronne rządy z początkiem wiosny i ukończą w przeciągu 3 lat. Długość kolei z Warszawy do Berlina wynosić będzie 84 mil, tak samo jak między Kolonią i Berlinem. Komisarz rosyjski, generał Smolikowski przyrzekł przed odjazdem zalecić swemu rządowi jeszcze drugi plan, mianowicie linię komunikacyjną między Warszawą i Berlinem na Poznań; kolej ta byłaby o 10 mil krótsza niż na Toruń.

— Jego cesarz. Mość Arcyksiążę Ferdynand Maksymilian przenocował 8go b. m. w Bonn, a 9. udał się w dalszą podróż do Frankfurtu n. M.

Dnia 10. proszeni byli na ucztę w Charlottenburgu u Ich Mości królestwa pruskich Jego Eminencya kardynał książę Schwarzenberg, książę arcybiskup ołomuniecki landgraf Fürstenberg i książę biskup wrocławski dr. Förster. Nazajutrz celebrowali prałaci wspomnieni sumę w kościele św. Jadwigi w Berlinie. Dnia 12. zaś zwiedzili katolickie zakłady szkolne i szpitale, a mianowicie szkołę i zakład wychowawczy panien Urszulek. Podczas uroczystości dnia 11go było w kościele tyle ludzi, że już przed zaczęciem sumy nikogo więcej nie wpuszczano. U głównych drzwi kościoła czekał wielki tłum ludności, by ujrzeć wychodzących z kościoła prałatów. Po skończonej sumie odprowadziło ich duchowieństwo katolickie do drzwi kościelnych, gdzie przed odjazdem pobłogosławiłi zebranemu ludowi.

Jego cesarz. Mość Wielki książę Konstanty rosyjski przybył 12. zrana do Berlina, i jeszcze tego dnia miał się udać w dalszą podróż do Hanoweru.

Karlsruhe, 9. stycznia. Jego Cesarz. Mość Wielki książę Michał powrócił tu z Sztuttgardy i udał się niezwłocznie w dalszą podróż do Nissy. Z końcem stycznia oczekują tu Jego Cesarz. Mości z powrotem na dłuższy pobyt.

Frankfurt, 10. stycznia. Na posiedzeniu sejmiku związkowego z 8. b. m. przedłożył król pruski poseł zgromadzeniu depechę swego rządu, wydaną w sprawie neuenburgskiej do ambasadorów pruskich w Paryżu, Londynie, Wiedniu i Petersburgu, podług której rozkaz względem mobilizacji armii królewskiej odroczonej został aż do 15. b. m. Depesza ta, której wcześniejsze przedłożenie niemogło nastąpić dlatego tylko, iż nie było żadnego posiedzenia dotąd, będzie za wciągnięciem do protokołu podana do wiadomości rządów związkowych.

Weimar, 9. stycznia. Temi dniami uda się ztąd jeden z wyższych urzędników do Wiednia, by podpisać w imieniu tutejszego rządu a może także i innych turyńskich rządów, ułożoną już konwencyę menniczą. Wiadomość ta zbija dostatecznie pogłoskę o mniemanym trudnościach, jakie w ostatniej chwili jeszcze stawić miały niektóre rządy niemieckie względem szczegółowych postanowień konwencyi menniczej.

Rosya.

(Utarczka z Czerkiesami.)

Wiadomości z **Tyfidy** podają szczegóły o utarczce, jaką w listopadzie r. z. miała milicya nogajska i Ormianie zakubańscy z Czerkiesami. O tej walce przesłał szef małowabińskiego oddziału generał-major Debon, następujący raport naczelnemu komendantowi Kaukazyi. Z twierdzy kaladzińskiej wyruszyło 10. listopada r. z. do 40 ludzi milicyi nogajskiej i zakubańskich Ormian pod dowództwem swego komisarza majora Dubeg, by połączyć się z oddziałem, który budował fort nad rzeką Szedok w małej Łabie. O półzwarta wiorst od rzeki wypadła z lasu banda górali, do 300 ludzi i uderzyła na oddział. Mała drużyna nie tracąc odwagi przyjęła nacierającego zewsząd nieprzyjaciela z taką spokojnością, że górali nieśmieli się zbliżyć i tylko palną bronią postanowili rozstrzygnąć los walki. Tak walczone przeszło pół godziny, trzech ludzi z milicyi było już zabitych, 25 mniej więcej ranionych; tylko 15 jeszcze stawiało mężny opór; i wypadek walki zdawał się już być niewątpliwy, gdy ostrzeżeni wystrzałami komendanci twierdzy Kaladzińska i Szedoka przystali im na pomoc jeden 100 a drugi 200 kozaków liniowych. Zaledwie posiłki te pokazały się na plac bitwy, pierzełli górale i ścigani aż do rzeki Chods stracili 20 ludzi, z których 3 dostało się w ręce Kozaków. Generał-major Debon daje chlubne świadectwo o waleczności milicyi, a szczególnie wychwala spokojne umiarkowanie majora Dubeg i byłego kapitana sztabowego z kubańskiego pułku piechoty, Potułow, który brał udział w walce. Major pomimo ciężkiej rany w nogę i cięcia w głowę nie opuścił swego stanowiska do ostatniej chwili, a kapitan Potułow, uzbrojony doskonałą dubeltówką powolił celnymi strzałami swemi ośmiu Czerkiesów z koni i nawet wtedy jeszcze brał udział w walce, gdy ugodzony czterma kulami w nogi i otrzymawszy kontuzję w głowę niemógł stać dłużej, lecz tylko leżąc na ziemi nabijał swą strzelbę i miotał mordercze kule na nieprzyjaciela.

Grecya.

(Powitanie Feruk Khana z urzędu.)

Gdy francuska korweta parowa „Roland“ przybyła 29. grudnia do Pireju, wysłał Jego Mość Król Otto jeneralnego sekretarza ministerstwa spraw zagranicznych, pana Deliyanni na jej pokład, by w imieniu Jego powitał jadącego do Francji nadzwyczajnego ambasadora Persyi, Feruk Khana.

Ambasador perski odpowiedział temi słowy na przemowę pana Deliyanni:

„Uczucia zyczliwości, jakie wyraziłeś pan w imieniu Jego Mości Króla Grecyi, wzruszyły mnie głęboko; z największą przyjemnością uwiadomię o nich mojego monarchę:

Obecność moja w tej okolicy, w obec Parthenonu, wiecznego pomnika sztuki, przypomina mi mimowolnie dawną wielkość Waszego i mojego narodu, które niegdys walczyły z sobą, a teraz zostają w przyjaźni. Obadwom, równie jak i wszystkim innym ludom otwiera się nowa przyszłość, a pan mój i władca wyprawiając mnie w charakterze nadzwyczajnego posła do szlachetnego i potężnego Cesarza Francuzów chciał tym sposobem dla dobra swoich państw zawiązać ściślejsze stosunki z Europą.“

Azya.

(Sprawa persko-angielska.)

Podług doniesień *Monitora armii z Teheranu* z 27. listopada obsadził korpus armii perskiej, wysłany do prowincyi Farrah w krótkim czasie twierdze Gourian, Lausch i Dzuweine w Sedżestanie. Armia Szacha zajęła te punkta bez trudności; zaszła tylko utarczka konnicy między wojskiem Dost Mahomeda i Persami, i ei odnieśli zwycięstwo. Afgani upadli na duchu i wiele pokoleń, dotąd nieprzyjających Persyi, poddało się. Dost Mahomed stracił wiele wpływu; rozgłaszał wszędzie, że Herat odbiorą sprzymierzeni wysłani z Indyi, a obietnica ta nieziściła się dotąd. W Teheranie nie wiadano, że Anglia wypowiedziała wojnę, nawet wątpili czy by to być mogło wprzód, nim dwór perski zawiadomionym będzie. Sam Szach niedowierza pogłoskom wojennym, tak dalece, że wydał najsurowsze rozkazy, by niezmieniano w niczem stosunków z poddanymi Anglii. Angielscy agenci konzularni pełnią urząd jak przedtem, i tylko pełnomocnik, sprawca tych zatargów, wyjechał z Teheranu niezrywając jednak zupełnie stosunków swych z władcami perskimi. Zresztą angielski generał-gubernator Indyi ani wypowiedział wojny Persom ani ma prawo na to; przedłożył tylko stan rzeczy i powody, dla których przygotowuje się ekspedycya do Persyi. Proklamacya jego kończy się temi słowy: „Przyszłe działania wojenne, gdy wojska przybędą do odnogi perskiej, zależą od stosunków i polityki rządu angielskiego.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 15. stycznia. Wczoraj wieczór renta 3 proc. 67.97¹/₂. Verger apelował wczoraj przeciw wyrokowi izby oskarżającej. Sąd kasacyjny ma dziś wydać rezolucyę na podanie Verger'a. Feruk Khan przybył dnia 13. b. m. do Marsylii; przyjmowano go z wielką okazałością.

Wielki książę Michał przybył dnia 13. b. m. do Nissy.

Konstantynopol, 9. stycznia. Szach perski nieskładania się jak słyhać do ugody z Anglią. Ratyfikacya kontraktu pożyczki nadeszła z Londynu. Pan Layard obowiązuje się gdy otrzyma żądany przywilej, utworzyć w przeciągu dwóch miesięcy towarzystwo

które obejmie budowę kolei z Ruszczuku na Adryanopol do Szumli bez gwarancji procentów. Pan Chesney otrzymał koncesję na budowę kolei Eufratu z gwarancją 6 od sta. — Austriacka fregata „Schwarzenberg“ zawinęła dnia 9. stycznia do portu Smyrneńskiego.

Berna, 14. stycznia. Zgromadzenie federacyjne dyskutowało nad wnioskiem Rady związkowej, względem uchylecia procesu. Aż do załatwienia sprawy opuszczają obżalowani tymczasowo terytorium szwajcarskie. Ten wniosek przyjęty wyznaczone komisyje jednogłośnie. Fazy oświadczył się przeciw przyjęciu. Powzięcie stanowczej uchwały odroczone do jutra.

Berna, 15. stycznia. Rada narodowa uchwaliła większością 91 głosów przeciw 4 bezwarunkowe uwolnienie więźniów Neuenburgskich.

Berlin, 13. stycznia. Rząd rosyjski kazał odwołać z wyspy węzowej swoją załogę, złożoną z jednego porucznika i 7 majtków.

Kurs lwowski.

Dnia 17. stycznia.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	48	4	51
Dukat cesarski	4	51	4	54
Półimperya zł. rosyjski	8	26	8	29
Rubel srebrny rosyjski	1	38	1	39
Talar pruski	1	33	1	34 1/2
Polski kurant i pięciozłotówka	1	12	1	13
Galic. listy zastawne za 100 złr.	81	30	82	—
Galic. listy zastawne za 100 złr.	77	15	77	45
5% Pożyczka narodowa	83	15	84	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 15. stycznia.

	za sto	w przecięciu
Obligacje długu państwa	82 1/2	82 7/16
detto pożyczki narod.	84 1/2	84 1/8
detto	71 5/8	71 5/8
Pożyczka z losami z r. 1834	—	—
detto z r. 1839	—	—
detto z r. 1854	108 1/8	108 3/8
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%	—
detto galicyjskie i węgierskie	77 3/4	78 1/2
detto krajów koron.	5%	—
Akcyje bankowe	1020	1026
Bankowe listy zastawne 5% z term. wypłaty za 12 miesięcy za 100 złr.	—	—
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 złr.	582 1/2	586 1/4
Akcyje austr. Instyt. kredyt. handlu i przemysłu na 500 złr. (30% wpłacone)	300	298 1/2
Akcyje c. k. uprzyw. tow. wschod. kolei żel. państwa na 200 złr. czyli 500 franków —	—	—
detto na 130 złr. czyli 325 frank.	317 1/4	317 1/4
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr. 2393 3/4	—	2393 3/4
Akce kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 złr. —	—	—
Akcyje kolei Cesarzowy Elż. na 200 złr.	—	—
Akcyje południowo-póln. niem. kolei komunikacyjnej na 200 złr.	212 3/4	213 1/2
Akcyje kolei nadeisańskiej na 200 złr.	200 1/8	200 1/4
Akcyje lomb. wen. kolei żel. na 192 złr.	—	—
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr. 564 566	—	565
Akcyje austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr. 430	—	430

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 15. stycznia.

		w przecięciu.
Amsterdam za 100 holl. złotych	—	2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	106 5/8	106 5/8
Berlin za 100 tal. prus.	—	2 m.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 1/2 fl. 105 3/4	105 3/4	105 3/4
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	78 3/4	78 3/4
Lipsk za 100 talarów	—	2 m.
Liwna za 300 lire toskań.	—	2 m.
Londyn za 1 funt. sztrl.	10—18 17	10—17 1/2
Lyon za 300 franków	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	104 3/4	104 3/4

	za sto	w przecięciu
Marsylia za 300 franków	122 7/8	122 7/8
Paryż za 300 franków	123 1/4	123 1/4
Bukareszt za 1 złoty Para	262 1/2	262 1/2
Konstantynopol za 1 złoty Para	455	455
Cesarskie dukaty	8 3/4	8 3/4
Dukaty al marco	8 1/4	8 1/4

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 17. stycznia.

Oblig. długa państwa 5% 82 7/16; 4 1/2% —; 4% —; 4% z r. 1850 —; 3% —; 2 1/2% —. Losowane obligacje 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z r. 1839 131 1/4. Wied. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 1031. Akcyje kolei póln. 237 1/2. Głognickiej kolei żelaznej —. Oedenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 568. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego a 500 złr. 607 1/2 złr. Amsterdam l. 2 m. —. Augsburg 106 1/2 3 m. Genua — l. 2 m. Frankfurt 105 3/4 2 m. Hamburg 78 1/2 2 m. Liwna — l. 2 m. Londyn 10 — 17 1/2. 2 m. Medyolan 105. Marsylia —. Paryż 123. Bukareszt 262 1/2. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 8 7/8. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 78 1/2. Renty Como. —. Pożyczka z r. 1854 108 3/4. Pożyczka narodowa 84 3/4. C. k. austr. akcyje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcyje c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 301 3/4. Hypotekar. listy zastawne —. Akcyje zachodniej kolei żelaznej 202 1/4.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. i 18. stycznia.

Hr. Dzieduszycki Alfons, z Sichowa. — Hr. Komorowski Franc, z Łuczycz. — Br. Brückmann Aloizy, z Monasterza. — PP. Dąbrowski Marian, z Złoczowa. — Kozłowski Faustyn, z Ochrynowiec. — Stanek Józef, z Wiszenki. — Urbański Rudolf, z Dobrosina. — Sokółowski Juliusz, z Baranczyce. Hr. Potocki Adam, z Krakowa. — PP. Strzelecki Jan, z Kukizowa. — Kopecki Edw., z Domażyra. — Oczosalski Stefan, z Hrusiatycz. — Smarzewski Sewer., z Hankowiec. — Tyszkowski Józef, z Rybotycz. — Tyszkowski Ant., z Trójcy. — Kozłowski Józef, z Łubienka. — Dulski Edw. i Tarnawiecki Marcel, adw. kraj., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. i 18. stycznia.

Ks. Sanguszko Władysław, do Brodów. — PP. Stankiewicz Stefan, do Podlisk. — Langner Juliusz, c. k. kapitan, do Dembicy. — Hubicki Zygmunt, do Nakwaszy. — Paluszyński Józef, do Ulika. Hr. Wodzicki Kaz., do Kozielnik. — Hr. Dzieduszycki Kaz., do Niesluchowa. — Hr. Potocki Adam, do Dembicy. — PP. Tchorznicki Juliusz, do Cucylova. — Dąbrowski Mar., do Kołomyi. — Cieński, do Stanisławowa. — Gnoiński Alexander, do Krasnego. — Kownacki Antoni, do Brodów. — Onyszkiewicz Adryan, do Złoczowa. — Głowacki Władysław, do Kozówki. — Jełowicki Wenant, do Złoczowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	326.37	— 1.8°	95.3	północny	sl. pochmurno
2. god. popoł.	326.04	— 0.6°	90.5	zachodni	„ „
10. god. wiecz.	325.90	— 1.4°	95.5	„	„

T E A T R.

Dziś: Przedstawienie polskie: „Maż na pokucie.“ Komedia w 1 akcie przytem produkcyja tancerzy pp. Boorns i Chapman z Londynu.

Dnia 17. stycznia 1857 r. wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

17. 12. 75. 35. 38.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 28 stycznia i 7. lutego 1857 r.

KRONIKA.

Trzynasta lista skladek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku:

Złożyli: PP. Rachniel Mises 2r., Osias Steis 1r., Braun 1r. 20k., Nathanson 1r., Ettinger 1r., O. M. Goldbaum 1r., Jonas 1r., Sorter 1r., Sokal i spółka 1r., Synowie Sobla 1r., Diamant 1r., Mütze 1r., J. Weinreb 1r., M. H. Semis 1r., Zeller 1r., Jütter 1r., Neschelles 1r., Frachtenberg 1r., Rotten 1r., Hulles 1r., Schiffman 1r., Jakob Baumann 1r., Eisig Horowitz 1r., Leiser Wixel 1r., Nathan Baumann 1r., Atlas 1r., Hulles 1r., Blumenfeld 1r., Simche Menkes 1r., Münzeles 1r., Hersch Weber 1r., M. L. Jolles 1r., M. H. Ratz 1r., A. J. Ratz 1r., Abr. Izaak Menkes 1r., Salamon Hulles 1r., Adler i Landes 1r., N. Ettinger 1r., Pordes 1r., Werberg 1r., Berl Igel 1r., Oberhard 1r., Izrael Atlas 1r., Samuel Schins 1r., Schnek 1r., Rosner 1r., S. Oberlender 1r., Birnbaum 1r., Abrah. Hahn 1r., J. Mehrer 1r., O. Schmelkes 1r., Dawid M. Alter 1r., Leib Reiss 1r., Reitner 1r., Dawid Lunda 1r., Brendel 1r., Izr. Weber 1r., Izaak Epstein 1r., Mark. Rein 1r., Mendel Tusch 1r., C. Izaak Russmann 1r., M. H. Rappaport 1r., Judete Bach 1r., S. Jollisch 1r., Saal Birnbaum 1r., Stnisower 1r., A. L. Bach 1r., Sa. Fleker 1r., Chaim Nuki 1r., Jachwet Neuer 1r., Abr. Wein 1r., B. Roth 1r., Kramstein 1r., Ehrenpreis 1r., J. G. Hahn 1r., Schotz 1r., Benzion Both 1r., Izaak Mütz 1r., Majes Künzler 1r., Chaim Kunke 1r., Leo Kauf 1r., Simche Mehrer 1r., Bach 1r., J. M. Menkes 30k., Sobel 30k., Berger 30k., H. Chamajdes 30k., Spiel 30k., Aron Rubin 40k., Präger 20k.,

L. Hahn 30k., M. Löchel 30k., J. Sauer 30k., Sperling 30k., Landes 30k., Meller 30k., Mündel 30k., Bodek 30k., Nelken 30k., Petschier 15k., Breit Golles 50k., Jakob Schames 20k., Sara Rapaport 1r., Sara Schilder 1r., Chane Rapaport 1r. — Suma 100r. 15k. — Do tego z ostatniego wykazu 973r. 55k. — Ogółem 1074r. 10k. m. k.

— O eksplozji na okręcie „Karol III.“ podają jednemu z dzienników belgijskich następujące szczegóły z Neapolu z 5. stycznia:

„Neapolitański paropływ wojenny, „Karol III.“ w chwili gdy miał odpłynąć do Syeylii z bronią i prochem, wyleciał w powietrze. Strata w ludziach musi być tem znaczniejsza, że odjazd miał wkrótce nastąpić i cała załoga znajdowała się już na pokładzie. Okna w frontowej stronie pałacu królewskiego zostały zgruchotane; gaz w teatrze San Carlo zagasił z gwałtownego wstrząśnienia i publiczność uciekała w największym przerażeniu. Smutny wypadek ten zatrwożył jeszcze bardziej umysły przerażone zamachem z 8. grudnia. Jak slychać, znajdowało się na pokładzie 150 osób, z których 40 uratowali majtkowie stojącego w pobliżu okrętu angielskiego. Kapitana okrętu nie było na pokładzie. Porucznik Massei i aspirant Benedetti wylecieli także w powietrze. Wstrząśnienie było tak silne, że w ulicach Toledo i Chiatamone pogasły gazy. Książę Ischitella zostawał aż do godziny 4. w pałacu.“